s polítics (i Segona part)

cions reduïdes. La vegueria podrien acceptar-la en alguns llocs com Tarragona, Reus, Tortosa, Manresa i Osona. Les vegueries els aniria bastant bé. Com també a la de Tremp, que està molt despoblada. Ara el que fa referència al Vallés, la vegueria no li soluciona absolutament res! Tant dóna, llavors, que parteixi de la província com de la vegueria. Nosaltres pertanyem a la vegueria del Barcelonès, i el monstre del cinturó de Barcelona se'ns menja exactament a tots igual. Que el Maresme, el Vallès Oriental i l'Occidental, el Baix Llobregat i el Barcelonès vagin tot junts, aquest és el problema. Podrien anar per vegueries la resta de Catalunya per comarques la de Barcelona. El que això no es pugui fer, perquè s'estigui pendent d'una remodelació del territori a fer més endavant, no vol dir que per aquestes eleccions no es pugui aprofitar. També podem anar a una circumscripció comarcal pendent d'una reordenació que es pugui fer més endavant. Segons la proposta de Convergència el nostre Granollers hi queda com a circumcripció del Vallès Oriental. I surtirien uns diputats de Granollers o Mollet o Canovelles...

L'Estatut és l'important!

Canal. —De totes maneres s'haurà d'arribar al consens!

Ballús. —Segur.

Canal. —No ens podem permetre d'anar contra l'Estatut. Després de tants anys de lluitar en favor de l'Estatut, ara que en definitiva estem d'acord en un 99 per cent, i en última instància en un cent per cent, la campanya ha de ser per l'Estatut, sigui la circumscripció electoral que vulguin.

Blancher. —Hi ha una qüestió important. Cal aconseguir una representativitat d'un diputat per cada X habitants, i que pugui representar la zona, i que la solució que es prengui sigui suficientment justa. No ens podem permetre el luxe de tirar la casa per la finestra. Estem obert a qualsevol qüestió que es plantegi. No com una cosa a arribar, o tot o res, sinó perquè l'Estatut és l'important. Cal que comarques com la nostra tinguin valorat el seu nivell de població. No ens podem permetre el que va passar el 15 de juny en alguns casos, que un vot de Sòria valia més que el de Barcelona. El que no pot ser és que un vot del Solsonès —amb tots els respectes— valgui dues centes més que un de Granollers. Sense reduir-los caldrà buscar la seva proporcionalitat.

Camp. —El vot ha de ser primat.

Blancher. —S'ha de fer proporcionalitat. Ha d'estar primat.

Ballús. —Entre agafar un sistema majoritari i primar uns certs territoris, a passar completament a un sistema majoritari, hi ha tot un camí.

Blancher. —Hi ha primes i primes!

Camp. —Però ha de ser primat, si estem d'acord que les comarques han d'estar representades.

Ballús. —Les comarques són els homes que hi ha a les comarques. No pot valer cent vegades més el vot d'un senyor de Solsona, que un del Baix Llobregat. Ni cent, ni vint, ni el doble!.

El problema de les comarques és molt més que el d'unes eleccions. És que s'arribi realment a una política comarcal, que neixi de les comarques.

Canal. —Tampoc no es pot crear un parlament comarcal...

Fem les coses senzilles!

Blancher. —Tothom diputat i s'ha acabat la història.

En Pere Canal s'acomiada. No pot quedar-se més. La conversa segueix.

La divisió territorial de 1936 en vagueries i comarques

Marxa de les comarques sobre Barcelona

Blancher. —El que no pot ser, i és intolerable, és que els senyors d'UCD vulguin fer una marxa de les comarques sobre Barcelona. Uns senyors que mai s'han dignat a trepitjar-les i que han fet una política totalment contrària als interessos comarcals. I en aquest moment s'erigeixen com a defensors indubtables de les comarques. A més a més no vindran al Vallès Oriental a defensar-les. Aniran a aquelles que encara tinguin una estructura caciquista. Ja procuraran que la marxa no parteixi de Sabadell o Granollers...

Ballús. —Si volen fer una marxa, que la muntin. No hem de patir. Prou que es veurà. Hauran de llogar gent a Barcelona perquè els aguantin les pancartes !

Blancher. —Penso que no estan disposats a fer cap marxa, sinó que ho han deixat anar, per utilitzar-ho en el moment oportú, com a argument purament electoralista.

Ballús. —A les eleccions del 15 de juny es va demostrar que la gent no es mamava el dit. Poden repicar campanes, fer marxes i tenir la televisió. Aconseguiran una desviació del vot, però la immensa majoria del poble de Catalunya no es mama el dit. Són molts anys de conèixer aquesta gentussa. Ara han descobert les comarques. Deuen estar amb una geografia de Catalunya estudiant les comarques i les seves capitals. És més, estic segur que la immensa majoria no saben ni on paraven, ni que existien, vaja!

Cal que el nostre Vallès tingui Diputats

Blancher. — Les vegueries són molt vàlides perquè tenen una realitat comarcal. Però, aquí, en el cinturó de Barcelona té una complexitat enorme. Hi viu gran quantitat de gent. El problema és que esdevingui una cosa barcelonina. És important que, sigui quin sigui el sistema que s'agafi, hi hagi una representació garantida en llocs destacats a la llista de les comarques. Aconseguir que la llista de la primera vegueria en els llocs capdavanters hi hagués gent representativa de les comarques afectades. Que el Vallès Oriental sabés segur que hi haguessin uns diputats, en aquest cas del nostre partit, que estan al Parlament defensant els seus interessos. Creiem que la complexitat dels problemes de l'Area Metropolitana són grossos, comparativament molt més que els de la Vall d'Aran.

La nostra proposta a nivell nacional és una mica complicada. Defensem que Catalunya sigui un districte únic. Es farien llistes separades per les nou vegueries i els vots obtinguts, sumats per fer una xifra única, i poguer repartir els diputats entre els principals i els caps de llista de les vegueries, que serien automàticament nomenats, i als altres, d'acord amb els percentatges obtinguts en la zona.

Ballús. —És el sistema alemany.

Blancher. —Vindria a sortir un diputat sobre 45.000 habitants. Un total de 129 diputats al Parlament. Els comptes que han fet tothom varien molt poc.

S'ha de revitalitzar la comarca

Ballús. —El problema és que la nostra comarca ha desaparegut com a tal. D'altres, en canvi, es mantindran sempre com a tals, durant segles. El Vallès Oriental, com totes les comarques del voltant de Barcelona, té el perill de ser absorbit per la gran ciutat i desaparèixer com a tal. Al Vallès Oriental hi ha dues parts totalment diferenciades. De Granollers cap a Barcelona i de Granollers cap amunt. O s'articula ràpid o la comarca se'n va a fer punyetes, perquè en créixer sorgeix un nou concepte d'urbanisme, d'administració... que cal es plantegin tots els partits polítics.

Blancher. —Per repensar la comarca s'ha de preveure com valorar-la, qui-

Segueix a la pàg. 11

Plaça Gran, 9/12/1978, p. 9 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers